

นักล่าดวงดาว

ほしをさがしに

เรื่องและภาพ ภูมิ ชิโมะคาวาระ • แปล เมธิณี นุชนาคา

“โอ๊ะ! ดาวตก” หนูน้อยตะโกนออกมา
“รู้ไหม อธิษฐานกับดาวตก ทำให้คำขอของเรากลายเป็นจริงได้นะ”
ใครนะเคยพูดไว้...อ้อ! คุณตุ่นเพื่อนรักนั่นเอง
เมื่อตอนที่อากาศอุ่นสบาย หนูน้อยกับคุณตุ่นเล่นซนด้วยกันเสมอ
แต่เมื่อเข้าฤดูหนาวหิมะตก ทั้งสองก็ไม่ได้เจอกันอีกเลย
“คิดถึงคุณตุ่นจัง...”
อ้อ! จริงด้วย เราโชคดีได้เห็นดาวตก
อธิษฐานให้ได้เจอคุณตุ่นดีกว่า”

วันรุ่งขึ้นหนูน้อยตื่นแต่เช้า
เมื่อไพล่ออกจากโพรงก็เห็นรอยบนพื้นหิมะ...
หนูน้อยประหลาดใจมาก
รอยแบบนี้ไม่เคยเห็นมาก่อนเลย
“ดาวตก ดาวตกแน่ๆ ดวงดาวตกลงมาจากฟ้า
แล้วก็กระโดดตั้ง...ตั้ง...ไป”

คุณกระรอกโผล่มาพอดี

“อรุณสวัสดิ์หนูน้อย

เอ๊ะ! นี้อยู่เท้าของใคร ฉันไม่เคยเห็นมาก่อนเลย”

“ฉันว่านี่ต้องเป็นรอยเท้าของดาวตกแน่ๆ เลยจ๊ะ”

คุณกระรอกทำตาโต

“อย่างนั้นก็ดีนะสิ เรารีบตามไปดูกันเถอะ”

“จ๊ะ ตามไปดูกัน”

ทั้งสองออกเดินตามรอยปริศนานั้นไป
จนเจอคุณกระต่ายที่กำลังนั่งนิ่ง
และครุ่นคิดอะไรบางอย่าง
“คุณกระต่ายจ๊ะ พวกเรากำลังตามหากันอยู่ว่ารอยเท้านี้เป็นของใคร”
“ฉันคิดว่าน่าจะเป็นรอยเท้าของดาวตกจ๊ะ”
คุณกระรอกและหนูน้อยบอก
“ดาวตกเมื่อคืนนะหรือ ฉันก็เห็น สวยมากเลยนะ”
คุณกระต่ายหรือตาลงทำท่าหลงใหลเมื่อพูดถึง

